

RADIO SCHILLER den 14. november 2016: Efter Trumps valg: Skab en USA-Rusland alliance, gennemfør Glass/Steagall- bankopdeling

Med formand Tom Gillesberg

Europa må have en New Deal i Roosevelts tradition

12. nov., 2016 – Fortvivlelse og raseri blandt mange gennemsnitlige amerikanere over, at deres etablerede eliter har bragt Trump ind i det Hvide Hus, i en populistisk bølge, der ikke er helt forskellig fra det, der skete i mange lande under den Store Depression for 80 år siden, skriver Tysklands *Der Spiegel* i en analyse af det amerikanske valg. Forfatteren, **Thomas Fricke**, siger, at den samme tendens også er på dagsordenen i Europa, hvor Merkels og Schäubles »stabilitetsmasochisme« [sic] hersker, men faktum er, at krisens årsager ikke er blevet fjernet, kun dens symptomer. Tyskland og Europa kan lære af FDR's fremgangsmåde med New Deal: Han støttede taberne for datidens finanssammenbrud, og han mobiliserede økonomien i tre, på hinanden følgende, New Deals:

✘ Den første Deal fra 1933 og fremefter, gav beskæftigelse til 3 millioner amerikanere inden for genplantning af skov, byggeri af dæmninger og udbedring af veje og jernbaner. Landmænd fik penge til at ansætte lærere, og til jobs inden for byggesektoren, og elværker blev bygget.

I 1935 fulgte det andet program med ny lovgivning, især inden for sociale programmer.

Den tredje New Deal fra 1937 og fremefter fastlagde minimumslønnen og lancerede flere jobskabelsesprogrammer.

Fricke bemærker, at det er sandt, at de største, politiske omvæltninger i år har fundet sted med Brexit-afstemningen i U.K. og med præsidentvalget i USA – dvs., i lande, hvor det frie markedsdogme har forårsaget den største ødelæggelse gennem virkningerne af globalisering. Men de kontinentaleuropæiske lande, hvor dette dogme er knapt så etableret, er imidlertid ikke sikret mod samme form for politiske chok. Roosevelt, skriver Fricke, havde ikke engang så stor succes, men han satte en stopper for »vanviddet med en afsindig globalisering og med et liberaliseret finanssystem«, hvilket lykkedes med at stoppe hans tids højrefløjspopulister. Det samme må ske i Europa, med en spektakulær investeringskampagne, for ligeledes at stoppe populister. Hvis dette ikke sker, vil de næste politiske chok med sikkerhed finde sted i Frankrig og Italien, og måske også i Tyskland. Tiden er ved at rinde ud, advarer Fricke.

<http://www.spiegel.de/wirtschaft/soziales/europa-braucht-einen-new-deal-nach-dem-donald-trump-schock-a-1120757.html>

Tysklands Willy Wimmer: Trumps valgsejr forhindrede en umiddelbar Tredje Verdenskrig

12. nov., 2016 – I kommentarer offentliggjort i Sputnik den 10. nov., udtrykte den tidligere tyske, CDU-statssekretær i Forsvarsministeriet, Willy Wimmer, lettelse over, at Hillary Clintons valgnederlag standsede (i det mindste midlertidigt) fremstødet mod Tredje Verdenskrig. Wimmer sagde, »Jeg blev så lettet som aldrig før, for jeg havde en følelse her til morgen, at denne afgørelse reddede os fra en stor krig.« Han fortsatte, »Jeg er overbevist om, at den nye, amerikanske præsident, ulig hans modstander, er rede til et fornuftigt, praktisk muligt og pålideligt samarbejde med andre lande i verden – og det giver mig håb.«

Han var stærkt kritisk over for de tyske regeringsledere. »Jeg mener, at præsidenten for Forbundsrepublikken, dens kansler og frem for alt dens udenrigsminister ikke har taget det tyske folks interesser i betragtning. Ved [at komme med] ensidig støtte til én kandidat og partiske, krænkende kommentarer om den anden, har de skadet det tyske folk meget. Dette er en uacceptabel indblanding i et andet lands interne anliggender, og, efter valgkampens afslutning, kan det give bagslag over for deres eget folk«, påpegede han. Han angreb præsident Joachim Gauck for det, han kaldte »utålelig« retorik. »Jeg mener, det ville være en god ting, hvis han snart trådte tilbage.«

»Siden tiden med Anden Verdenskrig ved vi, hvem de såkaldte 'quislinger' er – det er dem, der altid følger en leder, selv, når han ikke er fra deres eget land. Det er åbenlyst, at disse folk er udbredt i Tyskland – i den politiske sfære, i medierne

og andetsteds.«

Wimmer sagde også, at NATO er blevet en trussel mod verden, siden det gik fra at være en forsvarsalliance til at blive »angrebsmaskinen«. »Hvis den nye amerikanske præsident indser dette, ville jeg føle mig bedre tilpas, end jeg gør i dag, når jeg tænker på NATO.«

Sahra Wagenknecht, leder af partiet Die Linke, kom med en lignende kommentar og sagde: »De politikere, der nu står med triste ansigter, og som er i chok over, hvad der er sket [i USA], forstår ikke rigtig noget. Den amerikanske offentlighed stemte først og fremmest på forandring snarere, end de specifikt stemte på Donald Trump.« Ikke så optimistisk som Wimmer advarede hun om, at det står hen i det uvisse, om han vil eller kan ændre politikken.

Fransk præsidentkandidat Cheminade responderer til valg i USA og Trumps sejr

11. nov., 2016 – Efter at være blevet informeret om resultaterne af præsidentvalget i USA, kom Jacques Cheminade, fransk præsidentkandidat for 2017, med en kort erklæring over video, den 9. nov. Det følgende er et udskrift af hans bemærkninger.

»Resultatet af det amerikanske valg er en underdønning. Det markerer afvisningen af Washingtons og Wall Streets politik og deres inkompetence og deres konstante sociale uretfærdighed.

Derfor valgte vælgerne Trump, af mangel på en bedre kandidat. De tror ikke på, at han har lederskabsevnerne og karakteren til at lede USA, men de fik intet andet valg til at udtrykke deres afvisning. Hillary Clinton ødelagde sig selv ved at fremstå som kandidat for Wall Street og de korrupte kredse i Washington, og som krigsfortaler, støttet af de neokonservative.

I denne situation vil vore amerikanske venner sige til den valgte præsident: 'Både det Republikanske og det Demokratiske parti besluttede at gennemføre Glass-Steagall (dvs., den bankopdeling, som François Hollande ikke gennemførte i Frankrig). Du (Trump) sagde, du ville gøre det. Vi udfordrer dig nu til at holde dit løfte.' Det er, hvad de har at sige til den valgte præsident. Og dernæst vil de trække på den dybtliggende utilfredshed i det amerikanske folk og kræve en ny politik, en politik, der er i overensstemmelse med De forenede Staters grundlæggende fædre og med en dialog mellem nationer og folkeslag.

I Frankrig mener jeg, at jeg kan blive katalysatoren for denne utilfredshed, hvis I støtter mig. Vi må ikke søge en Donald Trump eller en Marine Le Pen i Frankrig for at udtrykke denne utilfredshed. Vi må have en National Samling, men den må inkorporere ånden fra det Nationale Modstandsråd, ånden af Gaullisme (hos de Frie Franske), af social kristendom, ånden fra Jaurès' socialisme, som nutidens socialister ikke længere repræsenterer.

Jeg vil kæmpe for, at dette skal ske i Frankrig på et tidspunkt, hvor den internationale situation tilbyder os en ekstraordinær mulighed for endelig at være os selv, for at genopdage vore minder og repræsentere fremtidens parti, ikke et parti, der siger: tingene var bedre i går, men som siger: det skal blive bedre i morgen.«

Tysklands general Kujat opfordrer Trump og Putin til at komme til forhandlingsbordet

Wiesbaden, 11. nov., 2016 – Tysklands general Kujat (pensioneret) udtalte sig, i et interview på MDR radio i dag, forsigtigt mht., hvad valgte præsident Donald Trump rent faktisk kunne gøre, men var meget udtrykkelig omkring det faktum, at noget som helst af positiv karakter ville kræve, at de to atomsupermagter finder presserende områder af fælles interesse. General Kujat, der var formand for NATO's militærkomite (2002-05), sagde, at, hvis Trumps valgkampagne-udtalelser om Putin og Rusland rent faktisk får betydning, »så bør vi byde det velkommen«.

Forespurgt, om han var enig i de bekymringer, andre har luftet omkring en tilnærmelse mellem Trump og Putin, sagde han: »Nej, det kan jeg ikke følge. Vi må simpelt hen indse, at vi taler om lederne af de eneste, tilbageværende supermagter, og at vores sikkerhed og fremtid er afhængig af, at disse to magter ikke kommer i en militær konfrontation med hinanden, og derfor bør vi, i vores vurdering af disse to supermagtsledere, have en verbal nedrustning.« Han henviste her klart til dæmoniseringen af Putin, men også til de dumdristige vurderinger fra den europæiske elite og de europæiske medier, som er fikseret på Trumps personlighed, og som overser stemningen hos den amerikanske befolkning. Han kritiserede den kendsgerning, at, da den tyske regering og Frankrig var med til at bringe volden i Ukraine ned til et minimum, trådte USA til side og leverede i stedet militærstøtte og anden finansiel

støtte, som »ikke gav meget løfte om succes«. At bringe Trump til forhandlingsbordet med Putin øger chancerne for en forsoning mellem interesserne, bekræftede han.

I Syrien, sagde han, bør Trump gå tilbage til Lavrov-Kerry-aftalen. Hvis USA begynder at udskille terroristerne, så kan USA og Rusland samarbejde.

Forespurgt, om chancerne for fred var bedre nu med Trump, end hvis Clinton havde vundet, var general Kujat klar: Under Clinton ville vi have fået en fortsættelse af de forudgående politikker, inkl. interventioner i andre stater, ligesom med Libyen. Selv om han nævnte Obamas angivelige forsigtighed mht. militære løsninger, forventer han af Trump, at denne »ikke har den fejlopfattelse, at Amerika må være verdens politibetjent og atter må intervenere i alle verdens brændpunkter.«

General Kujat sluttede med en nyttig anbefaling om at benytte den 6-9 mdr. lange overgangsperiode til at skifte over fra »valgkampagne-modus og til en Verbündeten Modus«, som lyttere med lethed kunne opfatte som samarbejde mellem fornuftige allierede (Verbündeten), såsom de bedre styrker fra Tyskland.

Foto: Tidligere formand for NATO's militærkomite; tidligere generalstabschef for Bundeswehr, general Harald Kujat.

Obamas krigsmaskine leverer 600 containere ammunition til Tyskland

10. nov., 2016 – Præsidentvalget den 8. nov. var en afvisning af præsident Obamas krigspolitik, men Obamas krigspolitik er

stadig aktiv. Flere end 600 skibscontainere med militær ammunition ankom i denne uge til havnen Nordenham, Tyskland, som en del af »den fortsatte indsats for at skabe tryghed hos NATO-allierede i Europa og styrke afskrækkelsen af potentiel, russisk aggression«, rapporterer Military.com. »Det her handler om afskrækkelse«, sagde den amerikanske hærs øverstbefalende i Europa, generalløjtnant Ben Hodges. »Vi har måske 1.000 tanks her, men, hvis vi ikke har ammunition til dem, ville de ikke have nogen afskrækkende effekt. Det er endnu et eksempel på USA's forpligtelser over for sikkerhed og stabilitet i Europa.« Ladningen ankommer forud for deployeringen i januar måned af den 3. Panserbrigades Kampteam og af den 4. Infanteridivision med base i Fort Carson, Colorado, som en del af Obamas krigsoprustning imod Rusland.

Foto: En container med ammunition losses fra det amerikanske flådeskib Lance Cpl. Roy M. Wheat den 29. okt., 2016, i Nordenham, Tyskland. (Photo: U.S. Army)

Stoltenberg til Trump: Du kan ikke ændre NATO

9. nov., 2016 – NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg lykønskede Donald Trump med præsidentvalgsejren, men, under en pressekonference i dag tilføjede han, som svar på et spørgsmål, strengt, at, uanset, hvad Trump måtte mene, så kan han ikke trække sig tilbage fra USA's forpligtelse over for NATO.

»NATO's sikkerhedsgaranti er en traktatmæssig forpligtelse«, sagde Stoltenberg. »Alle allierede har aflagt højtideligt løfte om at forsvare hinanden. Dette er absolut ubetinget.«

Stoltenberg talte ved et møde for europæiske diplomater på USA's ambassade i Bruxelles.

Wall Street Journal skriver, i sin dækning af Stoltenbergs bemærkninger, bekymret, at, hvis Trump, der har været en kritiker af NATO, virkelig ændrer kursen i politikken over for Rusland, som udtalelser, Trump har fremsat under kampagnen, indikerer, at han kunne gøre,

»kan NATO blive tvunget til at gentænke sin plan om at deployere 4.000 tropper, inkl. amerikanske soldater, til de baltiske stater og Polen til næste år. Hr. Trump kunne også genoverveje Obama-administrationens planer om at sende en brigade med tungt infanteri til Østeuropa i begyndelsen af næste år«.

Det har man da lov at håbe.

POLITISK ORIENTERING 10. nov., 2016: Donald Trump! Hvad det betyder, og hvad LaRouche-bevægelsen nu må gøre. Se også 2. del.

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del:

Lyd:

Kina vil oprette en Central- og Østeuropæisk Fond på €10 mia.

6. nov., 2016 – I kølvandet på sit møde med 16 central- og østeuropæiske (CEE) ledere i Riga, Letland, den 5. nov., annoncerede den kinesiske premierminister Li Keqiang, at »Kina vil oprette en investeringsfond på €10 mia., der skal administreres af Kinas Kommercielle Bank og skal finansiere projekter inden for sektorerne infrastruktur, hightech-varefremstilling og forbrugsgoder i Central- og Østeuropa«, rapporterer *BRICS Post* i dag. Fondens mål er at rejse €50 mia. til finansiering af projekter inden for ovennævnte sektorer, iflg. banken.

I sin rapport om begivenheden skrev Reuters: »Fonden vil blive støttet af regeringen, men vil operere under almindelige forretningsbetingelser og ledes af markedet. Central- og Østeuropa er en del af Kinas moderne Silkevej ... Kinas vicehandelsminister Gao Yan sagde sidste år, at kinesiske selskaber allerede har investeret mere en \$5 mia. i CEE-lande.«

BRICS Post rapporterede også, at Li sagde, han støttede væksten af et investeringsvenligt miljø mellem Kina og CEE-landene. Til dette formål sagde den kinesiske premierminister, at »Kina var klar til at påbegynde konstruktionen af industri- og teknologiparker i samarbejde med CEE-nationer.« Li har sagt, at hans land anser Letland, der var vært for topmødet, for at være en vigtig transitstation for handel mellem Kina og

EU.

Foto: Kinas premierminister Li Keqiang deltager i regeringsledermøde mellem central- og østeuropæiske lande og Kina i Riga, Letland, 5. nov., 2016.

Geopolitik i Washingtons interesse – eller politik for menneskehedens fælles mål?

Af Helga Zepp-LaRouche

5. november, 2016 – Ganske uanset, hvem, der vinder valget i USA, så må hvert eneste land i verden derefter revurdere sin egen, strategiske situation og sine egne, eksistentielle interesser, og give sin politik en ny retning. Ifald den høgeagtige Hillary Clinton vinder, bliver Tysklands udenrigspolitik umiddelbart stillet over for den udfordring, ikke at lade sig trække ind i en direkte militær konfrontation mellem USA og Rusland, som truer med at opstå ud fra Clintons erklærede Syrien-politik. Hvis Donald Trump vinder, vil terningerne atter blive kastet på ny.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Den kinesiske premierminister Li Keqiang og hans lettiske modpart Maris Kucinskis overværer underskrivelsen af dokumenter om bilateralt samarbejde inden for handel, transport og kultur efter deres forhandlinger i Riga, Letland,

4. nov., 2016.

**RADIO SCHILLER den 7.
november 2016:
Det vigtigste efter valget i
USA:
kampagnen for LaRouches Fire
Økonomiske Love**

Med formand Tom Gillesberg

**Azov og den Ukrainske
Sikkerhedstjeneste (SBU)
angriber de Progressive
Socialisters kontor.
Inkl. video-interview
(russisk)**

Tirsdag, 1. nov., 2016 – Schiller Instituttet har modtaget en e-mail fra Kiev, som rapporterer, at regeringens

sikkerhedsstyrker har angrebet og besat Ukraines Progressive Socialistpartis (PSPU) kontor. Angrebet fandt sted fredag, 28. okt. Nedenstående erklæring blev udstedt af PSPU Pressetjeneste i dag.

»Azov« refererer til Azov-battaljonen, en bevæbnet organisation med rødder i den fascistiske bevægelse Sektor Højre, der var medvirkende til det voldelige kup i februar, 2014, hvor Ukraines valgte præsident, Viktor Janukovitj, blev væltet. I år har Azov registreret sig som et politisk parti ved navn det Nationale Korps.

Dr. Natalia Vitrenko, økonomen, der leder PSPU, har fra begyndelsen af 1990'erne advaret om, at de brutale, økonomiske politikker, som den Internationale Valutafond (IMF) krævede, ville sætte scenen for politisk kaos og en fascistisk bevægelse i Ukraine. Hun var præsidentkandidat i 1999, der iflg. opinionsundersøgelser havde 30 % 's opbakning, før hendes kampagne blev ødelagt af et mordforsøg. Hendes parti er i år blevet udsat for fysiske angreb fra Sektor Højre-bøller og konfronteres med regeringens forsøg på at ophæve dets registrering som et politisk parti.

Baggrundsinformation og dr. Vitrenkos taler på engelsk kan ses via de links, der vises ved slutningen af denne artikel.

Erklæring fra PSPU Presseafdeling

Den ukrainske regerings politiske terrormaskine har til hensigt at knuse enhver fri tænkning, enhver lille spire til selvstændig mening, og enhver analyse af aktuelle begivenheder, som politiske partier, offentlige organisationer, journalister eller forfattere, foretager.

Alt imens de skjuler sig bag slogans om europæiske værdier, demokrati og regering ved lov, handler de ukrainske statslige institutioner i virkeligheden, gennem retshåndhavende myndigheder og nynazistiske bataljoner, for at gennemføre en systematisk udrensning af enhver uenighed.

Euromaidan-regeringens kamp imod Ukraines Progressive Socialistparti (PSPU) og dets leder, Natalia Vitrenko, udfordrer verdenssamfundet.

Den 28. okt., 2016, brød en gruppe personer, inklusive styrker fra Azov, indgangsdøren ind og besatte Siver Ukraina LLC's præmisser. Siden 2005 har PSPU været en af lejerne i denne bygning, såvel som også redaktionen for PSPU-avisen *Dosvitni ogni* (Lyset før Morgengryet), og senere de offentlige organisationer Dar Zhizni (Livets Gave), det Eurasiske Folks Union og Sammenslutningen af Ukraines Ortodokse Kvinder.

Siver Ukraine LLC købte disse præmisser i 2003 og har ikke legalt fået disse rettigheder fjernet i de mellemliggende år. Der er heller intet parti, der har betvivlet eller opløst de lejemål, der er indgået ved kontrakt med de førømtalte lejere.

Ikke desto mindre, gennem at eksekvere en politisk ordre om at handle imod PSPU, der har en unik status som et parti i opposition til den nuværende nationale politik og udenrigspolitik, og imod dets leder, Natalja Vitrenko, har politiet grundlæggende set gjort det muligt for disse præmisser at blive overdraget SBU til en illegal gennemsøgning. Dette markerer begyndelsen af en ny fase af politisk terror imod PSPU.

Baggrundsinformation:

»Ukrainian Economist Natalia Vitrenko: Finding a Noble Path out of the Crisis«, *EIR*, 6. november, 2009.

«Ukrainian Patriots Expose EU Support for Neo-Nazi Coup«, *EIR*, 7. marts, 2014.

»Let us end this nightmare, and turn to building things«, speech by Natalia Vitrenko to Citizens Electoral Council of Australia International Conference, March 2015.

(Oversat til dansk: Gribende rapport fra Ukraines Natalia

Vitrenko: »Lad os stoppe dette mareridt, og vende os mod opbygning af ting« <http://schillerinstitut.dk/si/?p=6114>)

»Facing Terror Under a Kiev Regime« *EIR*, 24. april, 2015.

(Ovenstående artikler i *EIR* kan søges i *EIR*'s arkiv: <http://www.larouchepub.com/eiw/public/2016/index.html>)

Se video-interview udlagt 1. nov. (på russisk):

<https://www.youtube.com/watch?v=luE8frGHjgY&feature=youtu.be>

Se også Schiller Instituttets store dossier om Ukraine, via taggen 'Ukraine' på denne artikel.

Foto: Natalia Vitrenko, fra interviewet den 1. november, 2016.

Statsministre fra Norge og Finland besvarer EIR's spørgsmål om konflikten med Rusland

København, 1. nov. 2016 – Følgende ordveksling fandt sted ved en pressekonference med de otte nordiske og baltiske statsministre, i sammenhæng med, at Nordisk Råd træder sammen i København, den 1. nov., 2016. En video vil blive udlagt på dette indlæg snarest.

EIR: Jeg vil gerne spørge om relationerne med Rusland, som er meget vigtige for de nordiske og baltiske lande. Den amerikanske professor Stephen Cohen ved New York Universitet i New York har kaldt situationen for potentielt værre end Cubakrisen (1962), og nogle af årsagerne hertil er, at der er

nogle i Vesten, der afviser at tillade en multipolær verden. Hvordan kan de nordiske og baltiske lande deeskalere konflikten, der, hvis det ikke stoppes, kunne føre til verdenskrig, og ville tættere, økonomiske relationer være en del af denne deeskalering?

Norges statsminister Erna Solberg (partiet Høyre): Resumé, parafrase:

Det er vigtigt, at lande ikke overtræder international lov. Rusland garanterede Ukraines grænser i 1994, men de annekterede Krim, og de har militært personel i Østukraine. Gruppen af Normandiet 4 forsøger at deeskalere. Begge parter må levere i henhold til Minskaftalen. Små landes første forsvarslinje er international lov. Det er derfor, vi må stå fast på sanktionerne og håbe, at det vil øge Ruslands ønske om at samarbejde og levere mht. Minskaftalen.

Som vi drøftede på vores møde, så er der forskel på de spændinger, man føler i de baltiske lande (Baltikum: Estland, Letland, Litauen), i forhold til de nordiske lande (Norden: Danmark, Norge Sverige, Island, Finland, samt Færøerne, Grønland og Åland). De nordiske lande har meget samarbejde med Rusland om fælles spørgsmål. Vi vil sikre, at vi har evnen til at forsvare os gennem NATO, men vi inviterer også Rusland til at være en del af vore militære aktiviteter som observatører. Nogen gange deltager de, andre gange ikke. Vi ønsker en dialog og at bevare Norden så normal som muligt, men vi kan ikke have en verden, hvor store lande blot afgør, hvad de vil gøre med deres naboer.

Den finske statsminister Juha Sipilä (Centerpartiet): 1. Vi må forblive forenet. 2. For at ophæve sanktionerne må Minskaftalerne opfyldes. 3. Midt i krisen må der være en dialog mellem os og Rusland.

Se Også:

Nordisk Råd: EIR-interview med Erkki Tuomioja, Finlands fhv.

udenrigsminister om at nedtrappe konflikten med Rusland.

Nordisk Råds møde: Interview med islandsk parlamentsmedlem Steingrímur J. Sigfússon: for Glass/Steagall-bankopdeling; tager afstand fra konfrontationspolitikken mod Rusland

Foto: Den svenske statsminister Stefan Löfven, den finske statsminister Juha Sipilä, statsminister Lars Løkke Rasmussen, den norske statsminister Erna Solberg og den islandske socialminister Eygló Harðardóttir, da der onsdag var familiefoto inden mødet i forbindelse med Nordisk Råds 68. session i København. [Scanpix/Nikolai Linares]

Nordisk Råd: EIR-interview med Erkki Tuomioja, Finlands fhv. udenrigsminister, om at nedtrappe konflikten med Rusland.

København, 1. nov., 2016 – Erkki Tuomioja, tidligere finsk udenrigsminister og nuværende socialdemokratisk parlamentsmedlem, blev interviewet af EIR ved Nordisk Råds sammentræde i København den 1. nov., 2016. (I 2011, mens Tuomioja var udenrigsminister, havde han responderet på EIR's spørgsmål om faren for krig med Rusland).

Følgende er et resume af de vigtigste punkter:

Der er en masse krigslignende retorik i pressen i Sverige og Finland, jo, det inkluderer Rusland, men, hvis man ikke var

velinformeret og blot læser den svenske og finske presse, skulle man tro, at Rusland står for at angribe disse lande, hvad dag, det skal være, hvilket er fuldstændig latterligt. Der er kun et lille skridt fra krigsretorik, og så til krig. Det baltiske område har været et område for opvisning af militær styrke, og vi må sørge for, at det ikke bliver et område for BRUGEN af militær styrke.

De fejltagelser, som Vesten har gjort mht. til Rusland, retfærdiggør ikke, at de overtræder international lov. Vi må analysere fortiden, for, at undgå fejltagelser i fremtiden er nødvendigt, for at vi kan komme ud af denne onde cirkel med konfrontation, og for en skridt-for-skridt tilbagevenden til normale relationer.

Som respons på et spørgsmål om deployering af NATO-tropper i Baltikum, Polen, Norge, missilforsvarssystemer osv.: Disse deployeringer er forståelige ud fra historiske grunde, hvad enten de er velfunderede eller ej. Jeg tror ikke, de er bekymret over NATO-styrkerne, men de er bekymret over missilforsvaret, et globalt, strategisk spørgsmål.

Som svar på, hvordan vi kommer tilbage fra randen: Dæmp propagandaen og krigeriskheden ned på alle sider. Man behøver en meget mere realistisk fremgangsmåde, og at arbejde på et meget pragmatisk, konkret samarbejde. Til trods for denne retorik og voksende spændinger er mange sfærer ikke berørt, som Arktisk Råd, det europæiske Miljøråd (?) og den nordiske dimension. Det har ikke været i nogens interesse at introducere spændinger i dette pragmatiske samarbejde. Jeg tror ikke, vi endnu ser en tilbagevenden til en global, kold krig. For det første bliver krigen ikke global, fordi det meste af verden ikke ville gå med på nogen af siderne.

Mht. spørgsmålet om at droppe sanktionerne og øge det økonomiske samarbejde: Der må være fremskridt i Minskaftalerne, hvilket ikke udelukkende er Ruslands skyld, der er også spørgsmål på den ukrainske side, men alle positive

udviklinger bør mødes med en ophævelse eller en formindskelse af sanktioneerne. Krim-sanktioneerne vil forblive i den nærmeste fremtid. Under andre omstændigheder kan en løsning, acceptabel for alle, findes for Krim, men tiden er ikke inde til det nu.

Mht. debatten i Finland om disse ting: Selvfølgelig er der en debat. Der er en lille minoritet, der arbejder for et NATO-medlemskab. Men vi som et oppositionsparti støtter den måde, vores præsident har håndteret situationen.

Nordisk Råds møde: Interview med islandsk parlamentsmedlem Steingrímur J. Sigfússon: for Glass/Steagall- bankopdeling; tager afstand fra konfrontationspolitikken mod Rusland

Den 1. november, 2016, lavede *EIR*-Danmark det følgende interview (lydfil 2) med Steingrímur J. Sigfússon, medlem af det islandske Althingi – parlament – for Den Venstresocialistiske Grønne Gruppe, som han har stiftet og er formand for; han er desuden tidligere finansminister og nuværende formand for Nordisk Råds Venstresocialistiske Grønne

Gruppe. Interviewet fandt sted efter, at Nordisk Råd, der holder en samling i København, holdt en pressekonference med præsidenten og vicepræsidenten og alle gruppelederne. EIR stillede det første spørgsmål under pressekonferencen (lydfil 1), der blev besvaret af folketingsmedlem Henrik Dam Kristensen (S), som er formand for samlingen.

Spørgsmål og svar ved pressekonferencen med Nordisk Råds præsident Henrik Dam Kristensen, vicepræsidenten og partigruppeformænd (inkl. Steingrímur J. Sigfússon, formanden for Venstre-Grøn gruppen):

EIR-interview med Steingrímur J. Sigfússon lige efter pressekonferencen:

NATO afviste forslag fra den finske præsident om overflyvning af Baltikum, afslører Putin

30. okt., 2016 – Under den åbne diskussion efter paneldiskussionen i Valdai-klubben, satte præsident Putin tingene på plads, efter at en af paneldeltagerne, tidligere finske præsident Tarja Halonen, rejste spørgsmålet om russiske flyvninger over Baltikum.

Putin fastslog, at det, NATO havde rapporteret som deres afvisning af »Putins forslag«, i realiteten var NATO's afvisning af et forslag, som han videreformidlede fra den finske præsident.

»Med hensyn til det, Tarja sagde om spørgsmålet om sikkerhed i området omkring Det baltiske Hav (Østersøen), må jeg minde jer om, at dette spørgsmål ikke kom frem på vores initiativ, men under mit besøg i Naantali, Finland, og på initiativ af hr. [Sauli] Niinisto, den finske præsident.

Grebet lige ud i luften anmodede han om, at russiske fly ikke flyver med deres transpondere[1] slået fra. For dem, der ikke er fortrolige med militære anliggender, kan jeg sige, at transpondere er instrumenter, der signalerer et flys lokalitet i luften. Hvis fly flyver med deres transpondere slået til, så øger det selvfølgelig sikkerheden i området over Det baltiske Hav. Det er sagens kendsgerninger. Jeg responderede dernæst omgående og bemærkede, at der for det første er langt flere flyvninger af NATO-fly i området, end af vore fly.

For det andet, så lovede jeg den finske præsident, at vi helt afgjort ville rejse dette spørgsmål med vore partnere ved det næstkommende Rusland/NATO Rådets møde. Jeg kan sige, at, det gjorde vi. Resultatet var, at vore NATO-partnere afviste Putins forslag, som de sagde. Men, dette har intet med Putin at gøre. De afviste det forslag, der var stillet af hr. Niinisto, Finlands præsident ... «

Putin tilføjede, at der var komplicerede, militære dimensioner, og at »det Russiske Forsvarsministerium fandt en løsning, men vore NATO-kolleger afviste det. Så vær så venlig at rette jeres spørgsmål til NATO-hovedkvarteret i Bruxelles«.

Foto: Et amerikanske militært kampfly deltager i en NATO-luftpatruljeringsmission i nærheden af Estland.

[1] En **transponder** er et stykke elektronisk udstyr der, når den modtager et kodet signal, svarer tilbage på en bestemt måde. Navnet er en sammentrækning af transmitter og responder, altså sender og svarer, reagerer.(wiki)

Helga Zepp-LaRouche præsenterer det Ny Silkevejsparadigme på fredskonference i Tyskland

31. okt., 2016 – Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche var en af de førende talere på et panel om de fremtidige relationer mellem Europa, USA og Rusland, der fandt sted den 30. okt. på konferencen, »Den store fred« i Auerstedt, Tyskland. Andre talere på panelet var professor Gerhard Schreiber (Dresden), en mangeårig ekspert i militærstrategi i flere topudnævnelser i østtyske militære institutter før 1989 og nuværende konsulent i sikkerhedspolitik; prof. Natalya Bubnova, ekspert i russiske relationer med Vesten, og som arbejder ved Primakov Nationale Forskningsinstitut for Verdensøkonomi og Internationale Relationer i Moskva; Klaus-Dieter Böhm, direktør for den private station Salve.TV i Erfurt (den eneste tyske Tv-station, der fast kører nyhedshistorier fra RT). Konferencestedet i byen Auerstedt, i nærheden af byen Jena i Thüringen, var scenen for et stort slag i 1806, hvor Napoleons hære slog de preussiske hære. »Den store Fred« afholdtes for fjerde gang

dér.

Helga havde allerede præsenteret den Nye Silkevej og Verdenslandbroen, da flere initiativer blev introduceret lørdag eftermiddag, hvor der blev vist et kort klip om emnet, som blev vel modtaget af tilhørerne. Endnu engang, på panelet om søndagen, talte hun om betydningen af det nye paradigme til at gå i stedet for den akutte fare for atomkrig. Denne akutte trussel om atomkrig stammer fra det faktum, at det transatlantiske finanssystem er dømt til undergang, og at visse vestlige ledere nægter at indgå i samarbejde med kineserne og BRIKS. Hun advarede også om, at Hillary Clinton på det seneste er blevet en total krigshøg, og at hendes valg til præsident udgør en betydelig risiko for en verdenskrig. Professor Schreiber, der talte om NATO's oprustning og ekspansion mod Rusland efter 1990, med særlig henvisning til EU's skadelige rolle, inklusive udløsningen af Ukraine-krisen, støttede [det kinesiske] Ét bælte, én vej (OBOR) som et fredsofbyggende, nyt paradigme, som Europa bør tilslutte sig, og sagde på et tidspunkt, at »det er fordi, USA's politik er imod den Nye silkevej, at amerikanerne hader Dem så meget, fr. Zepp-LaRouche«.

Prof. Bubnova, der talte om de falske billeder, som Vesten har opbygget om Rusland, men som også gav udtryk for bekymring over, at Rusland er i færd med at blive trukket ind i en strategisk konfrontation, sagde mht. USA's drømme om fortsat verdensherredømme, at det ikke vil fungere, fordi store dele af verden er uenig og ikke ønsker at gå den vej, USA siger, de skal gå. Schreiber gjorde også meget ud af at påpege, at multi-polaritet er verdens fremtid, og at det vil erstatte den unipolære periode, som har eksisteret siden Sovjetblokkens opløsning for 25 år siden. Böhm talte om den amerikanske hånd bag bin Laden, al-Qaeda, al-Nusra og IS og sagde, at disse er blevet opbygget for at levere et nyt fjendebillede, efter at Sovjet-fjenden forsvandt efter 1990.

<http://der-grosse-frieden.org/referenten-2016-helga-zepp-larou>

»Tysklands potentielle rolle i udviklingen af Verdenslandbroen«

Hovedtale af Helga Zepp-
LaRouche,
Schiller Instituttets
konference i Essen, 21. okt.,
2016

Kan menneskeheden, konfronteret med alle de kriser, vi ser for vore øjne, etablere et verdenssystem, i hvilket folkene kan leve sammen i fred? Er menneskeheden i stand til at definere et højere fornuftsniveau, eller er vi tvunget til – ved at holde os til de vante, og veltrampede, stier – at ramle ind i en stenmur og muligvis miste civilisationen for altid?

Jeg er overbevist om, at det er muligt at finde dette højere fornuftsniveau, og at gøre det til virkelighed. Ligesom den gamle Silkevej, under Han-dynastiet for hen ved 2.000 år siden, ikke blot var et middel til vareudveksling, men også til udveksling af teknologi, kultur og filosofi – og således førte til en enorm forbedring af levestandarden i alle de nationer og regioner, der deltog – således er jeg også

overbevist om, at det er muligt at sætte en Ny Silkevej, en ny politik for at knytte nationer sammen, på dagsordenen i dag.

Download (PDF, Unknown)

Frygt for atomkrig vokser i Europa og Rusland

27. okt., 2016 – En overbevisning om sandsynligheden for en atomkrig mellem NATO og Rusland er begyndt at vokse i Europa. En opinionsundersøgelse, udført af Forsa Instituttet i Tyskland, rapporterer Reuters, viser, at omkring en tredjedel af tyskere mener, at spændingerne mellem Rusland og Vesten over Ukraine, Krim og Syrien meget vel kunne bryde ud i en fuldt optrappet atomkrig. Forsa Instituttets undersøgelse fandt, at »især tilhængere af det yderste højrefløjsparti, Alternativ for Tyskland (AfD), var bekymrede, hvor 63 % af dem sagde til Forsa, at en krig kunne bryde ud. Henvend 41 % af de adspurgte sagde, at relationerne mellem Rusland og Vesten var dårlige, 51 % sagde, de ikke var gode og kun 6 % sagde, relationerne var gode«, sagde nyhedsrapporteringen.

Mary Dejevsky fra det britiske *Independant*, der deltog i og rapporterede fra Valdai Internationale Diskussionsklubs årlige konference i Sotji, Rusland, sagde i dag i sin rapport, at der i U.K. var båret ved til en frygt rettet mod Rusland, og at det nu er gået fra fasen for den Kolde Krig og over til en mulig varm krig. »Det er noget ganske andet; det er mere som et totalt sammenbrud af tillid, hvor regeringsfolk og dele af medierne næsten synes at opmuntre til den idé, at det

nuværende Rusland er uansvarligt og uoverlagt i en grad, hvor de udløser en væbnet konflikt.«

Dejevsky bemærkede også, at hun, under sit ophold i Sotji, har indset, at frygt for krig også er fremherskende i Rusland. Hun skrev: »Men hovedindtrykket fra dette års møder, som omfattede lange sessioner med spørgsmål & svar med vicepremierminister Igor Shuvalov og udenrigsminister Sergej Lavrov ... er, at russernes mistillid til Vesten på internationalt, politisk niveau, sjældent har været højere, og at en væbnet konflikt, ved et uheld eller tilsigtet, ses som en reel mulighed.«

Schiller Instituttet i Sverige afholdt seminar i Stockholm: »Den Nye Silkevej for fred og udvikling som alternativ til fortsat geopolitisk kaos«

Den 27. september, 2016, holdt Schiller Instituttet og *EIR* et meget vellykket seminar i Stockholm, om »Den Nye Silkevej for fred og udvikling som alternativ til fortsat geopolitisk kaos«. Dianne Sare, der leder LaRouchePAC i New York/New Jersey og er ansvarlig for den særlige indsats i Manhattan-projektet, var hædersgæst. Dianne har startet og leder det store kor, der tidligere i september måned gav fire koncerter for i alt 3000 tilhørere under mindedagene 15 år efter

terrorangrebet på World Trade Center.

På seminaret i Stockholm talte Dianne om, hvordan situationen kan forandres i USA gennem modstanden mod Obama og hans controllers på Wall Street og de britiske geopolitikere. Hun angreb generelt Obama og Bush/Cheney-regeringen før ham. Hun fortalte, hvordan Lyndon LaRouche, med det samme, Bush var tiltrådt, havde advaret om et terrorattentat i lighed med »Rigsdagsbranden i Berlin 1933«, som blev udført med fuldt overlæg for at muliggøre et styre under love for undtagelsestilstand. Dianne ville ikke gå ind på den katastrofale amerikanske valgbevægelse, men fortalte derimod om den enorme mobilisering for JASTA-loven, og imod Obamas veto.

Formanden for det svenske Schiller Institut, Hussein Askary, åbnede seminaret med en tale, der fokuserede på det nye paradigme, som er i færd med at vokse frem i verdensøkonomien og i relationerne mellem nationer, noget, der drives frem af Kinas initiativ med byggeriet af den Nye Silkevej, sammen med BRIKS og en stribe nye finansinstitutioner, såsom Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). Han fortalte, hvordan Schiller Instituttet har arbejdet for dette, siden Helga Zepp-LaRouche foreslog det i 1991, og som hun atter tog op i sin Appel til FN's generalforsamling, fra hvilken Hussein oplæste første afsnit. Hussein præsenterede ligeledes nogle af de bøger/rapporter, som *EIR* i løbet af denne årelange kampagne har udgivet, og især den seneste rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«.

Ulf Sandmark fulgte op på Diannes tale om de nye muligheder for at forandre USA, med mulighederne for at få Nordeuropa med på strategien for den Nye Silkevej for fred og udvikling. Den Nye Silkevej er allerede nået frem til de forskellige lande, der grænser op til Norden. Efter en gennemgang af disse projekter, og hvorledes nabolandene allerede er i gang med samarbejdet, påpegede Sandmark det sorte hul i midten af Norden, der domineres af »politikken for et budget, der

balancerer«. I dette 'sorte hul' sker der ingenting, til trods for, at forskellige organisationer fra erhvervslivet, fagforeninger og regioner kræver en satsning på investeringer i infrastruktur. Det store samarbejde med Kina finder derfor ikke sted med regeringens hjælp, med derimod gennem industrien, og Sandmark fremhævede Volvo Cars som et paradeeksempel på næste trin af højteknologisk win-win-samarbejde inden for det nye paradigme.

Et meget specielt indslag i dette seminar var, at, blandt de mange forsamlede diplomater, rejste lederen af den Syriske Ambassade i Stockholm, Abir Jarf, sig op og berettede om, hvordan Syrien var et gammelt centrum for Silkevejen, og at den syriske regering nu kæmper mod terroristerne, der har invaderet landet, for at kunne være med i den store satsning på den Nye Silkevej. Efter hende kom også den etiopiske ambassadør med et indlæg til støtte for denne kamp og fortalte om de enorme fremskridt, som Etiopien har gjort med at bygge nye jernbaner, dæmninger og ledninger til energi for, i den Nye Silkevejs ånd, at samarbejde med nabolandene. Disse to indlæg forenede talere og tilhørere, så seminaret gjorde et stærkt indtryk på alle deltagerne fra forskellige ambassader, medier, svenske institutioner og andre.

Om aftenen blev der afholdt en reception for Dianne Sare på kontoret, hvor venner til Schiller Instituttet kunne komme og høre hende.

Foto: Dianne Sare har startet og leder det store kor i New York-området; her fra korprøve i december, 2014.

NATO: Danmark bidrager med 200 soldater til fire kampbataljoner i Baltikum, udtaler forsvarsminister Peter Christensen fra Bruxelles

27. okt., 2016 – Den danske forsvarsminister Peter Christensen deltager den 26.-27. oktober 2016 i NATO's forsvarsministtermøde i Bruxelles.

"Ruslands seneste militære aktiviteter og selvhævdende adfærd udgør naturligt "bagtæppet" for mødet. Det understreger, at de beslutninger, vi traf i Warszawa om at styrke alliansens forsvars- og afskrækkelsesprofil, er de rigtige. NATO er nu i arbejdstøjet fast besluttet på at føre disse beslutninger ud i livet. Det gælder ikke mindst de fire NATO-kampbataljoner til de tre baltiske lande og Polen, hvor Danmark vil bidrage med op til 200 soldater i Estland", udtaler Peter Christensen fra NATO-mødet i Bruxelles.

Regeringen har tidligere meldt ud, at der fra dansk side planlægges at udsende et substantielt bidrag på op til 200 soldater til Estland under britisk ledelse. De danske styrker vil ikke være permanent udstationeret, men vil være til stede periodevist.

<http://www.fmn.dk/nyheder/Pages/forsvarsminister-fra-bruxelles-nato-traekker-i-arbejdstoejet.aspx>

Foto: Forsvarsminister Peter Christensen og NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg; fra okt., 2015. (Foto: NATO)

NATO's forsvarsministre mødes om NATO-oprustning imod Rusland

26. okt., 2016 – NATO's forsvarsministre mødes i Bruxelles i dag, hvor de fuldfører planer om at forud-deployere 4.000 NATO-tropper i Polen og de tre baltiske stater. NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, fik det, i sin pressekonference fra i går, forud for mødet, til at lyde, som om NATO gjorde dette, fordi Rusland er flyttet ud til NATO's grænser, som om NATO altid havde været dér, hvor det nu er, og Rusland var den magt, der ekspanderede – hvilket selvfølgelig er udtryk for en særdeles selektiv læsning af historien.

»Vi har set en betydelig militæroprustning i Rusland hen over mange år, og forsvarsudgifterne er tredoblet i reelle tal, siden år 2000«, sagde han. »Dette har gjort det muligt for Rusland at investere i nye evner, i nye våbensystemer, at udføre flere øvelser og på signifikant vis øge deres militære evner. Kombineret med det faktum, at Rusland også har været villig til ikke alene at investere i deres Væbnede Styrker, men også til at bruge deres Væbnede Styrker imod naboer, som vi har set det i Krim, Ukraine – dette er grunden til, at NATO nu responderer, og dette er en del af et mønster, der har udløst en respons fra NATO.«

NATO har i de seneste år slået hårdt på sine medlemmer for at få dem til at forøge deres forsvarsudgifter, og nu, hvor dette endelig sker, »viser det, at NATO er i stand til at respondere, at NATO er i stand til at tilpasse sig et Rusland,

der hævder sig mere, og til Ruslands forøgede militære tilstedeværelse tæt på vore grænser«, sagde Stoltenberg.

Stoltenberg sagde, at Ruslands nylige deployering af Iskander-missiler til Kaliningrad »er endnu et eksempel på en russisk militæroprustning tæt på NATO's grænser«, især eftersom de er dobbelt kapable. Så »selvfølgelig er vi bekymrede over russernes militære oprustning tæt på NATO-grænser, og vi ser det østpå; men vi ser det også sydpå, i det østlige Middelhav og i Syrien, tæt på Tyrkiet, en NATO-allieret.«

De fire bataljoner skal ledes af USA, Tyskland, U.K. og Canada, men andre medlemmer, især Frankrig og Italien, forventes at stille tropper til rådighed til at udfylde bataljonerne, som vil blive støttet af NATO's hurtige indsatsstyrke på 40.000 tropper. I går meddelte U.K.'s forsvarsminister Michael Fallon, at U.K. vil sende 800 tropper til Estland, udstyret med Challenger 2 hovedkampvogne, Warrior kampvogne, samt droner.

»Dette er ikke blot en snubletråd. Dette er en seriøs, militær tilstedeværelse«, påstod han. Ikke direkte i Baltikum, men som en del af NATO's oprustning, vedtog det norske parlament i går deployeringen af 300 amerikanske marinesoldater til en base nær Trondheim, omkring 400 km nord for Oslo, hvor USA har haft hundreder af militære køretøjer forud-deployeret i grotter med aircondition i adskillige år.

Alt imens den baltiske strategi således går fremad, bemærker Reuters, at NATO har haft vanskeligheder ved at udvikle en lignende strategi for Sortehavet, som russerne stort set kontrollerer fra Krim. Rumænien, Bulgarien og Tyrkiet forventes snart at fremlægge en plan for at øge patruljerne fra flåden og flyvevåbnet i området, såvel som en multinational NATO-brigade i Rumænien, siger Reuters.

Foto: NATO-generalsekretær Jens Stoltenberg under pressekonferencen den 26. okt., 2016 forud for

forsvarsministermødet den 27.-28. okt. i Bruxelles. (Foto: NATO)

http://www.nato.int/cps/en/natohq/opinions_136581.htm

Amerikanerne må imødegå deres frygt; den uafklarede katastrofe kan overvindes

Leder fra LaRouchePAC, 26. oktober, 2016 – Erkendelsen af, at verden er på randen af verdenskrig, er nu ved at komme åbent til udtryk i den amerikanske og europæiske befolkning. Breve til avisredaktører skrider, at Obamas rænker for at optrappe krigen i Syrien vil bringe os i konflikt med Rusland. LaRouchePAC-aktivister på universitetsområder rapporterer, at studenter pludselig rejser børster, med ængstelige diskussioner om truslen om krig. Selv Donald Trump, der vil bruge enhver mere eller mindre fornuftig, populistisk idé til at fremme sin kampagne, har nu advaret om, at valget af Hillary Clinton, med hendes trusler om krig mod den syriske regering, vil antænde gnisten til »Tredje Verdenskrig«.

Borgerne er med rette bange. Obama fortsætter i embedet, trods det, at alt, hvad han har rørt ved, er brudt sammen: Obamacare er kollapsede i takt med, at forsikringselskaberne dropper ud og præmierne stiger til tårnhøje niveauer, i nogle stater med

næsten 100 %; Deutsche Bank og Italiens Monte dei Paschi er ved at kollapse i Europa, samt med smitten, der er klar til at ramme Wall Street, hvor Obamas obstruktion af Glass-Steagall har skabt en boble, der er langt større end den var ved sammenbruddet i 2008; narkotika truer nu med at ødelægge en generation af unge, alt imens præsidenten prædiker legalisering og »ingen retsforfølgelse« af banker, der er taget i hvidvaskning af narkopenge; og med Bush' og Obamas »uophørlige krige«, der nu truer med at blive til atomkrige.

Der er grund til at være bange. Begge kandidater har allerede vist sig at være totale fiaskoer, en kendsgerning, som næsten alle amerikanere og det meste af verden erkender. Men, insisterede LaRouche i dag, katastrofen kan afværges ved netop at fjerne Obama, før han kan trykke på knappen; og ved at gennemføre Glass-Steagall og et kreditsystem for udvikling efter Hamiltons principper – nu, før sammenbruddet af finanssystemet fører til kaos. Både det Republikanske og det Demokratiske Parti vedtog Glass-Steagall i deres valgplatform – ikke, fordi kandidaterne støttede det, men for at formilde de enorme understrømme i befolkningen, som er rasende over statens redning af Wall Street (bail-out), og som kræver, at spekulanterne nu afvises. I dag responderede Trump atter til det folkelige raseri og krævede gennemførelsen af en version af Glass-Steagall »for det 21. århundrede«.

For at opnå dette, må vi inspirere folk til at rejse sig og erklære, »Jeg nægter at være bange«. Det skete i september måned, da, på trods af, at Obama, Wall Street og saudierne kørte en frygtkampagne, det amerikanske folk fyrede op under deres repræsentanter i Kongressen med henblik på at tilsidesætte Obamas veto af JASTA-loven, som giver ofre for de saudiskledede terrorangreb på USA den 11. september (2001) mulighed for at lægge sag an imod dem, der var ansvarlige i den saudiske regering og det saudiske kongehus.

I normale tider vil dagene efter et præsidentvalg være kendetegnet ved en forlænget pause, en 'afdragsfri' periode,

mens den nye præsident udvælger en administration og formulerer en politik, og mens borgere tager mål af denne politik. Men dette er selvfølgelig ikke normale tider. Begge kandidater er så forhadte af befolkningen – der i de fleste tilfælde hader begge kandidater lige meget – og deres politik er så moralsk depraveret og morderisk, at dagen efter valget vil blive en dag med raseri, måske endda kaos. I endnu højere grad end før valget, vil der hos de fleste amerikanere findes en forudanelse om den fare, som konfronterer Amerika og verden. Den kendsgerning, at der kun findes én løsning – nemlig, at Obama fjernes, og **LaRouches uopsættelige love** gennemføres – vil ikke ændre sig på grund af valget, men vil være endnu mere indlysende og nødvendig.

I hele den næsten to år lange valgproces har der stort set været nul dækning af det faktum, at verden uden for det transatlantiske område er blevet transformeret, et spørgsmål, der nu aktivt diskuteres på Valdai Internationale Diskussionsklubs 13. årlige konference i Sotji, Rusland. BRIKS, den Nye Silkevejsproces og de nye internationale finansinstitutioner, der er etableret af Kina, Rusland og deres partnere på alle kontinenter, har bragt resten af verden sammen omkring et nyt paradigme for harmoni, udvikling af infrastruktur, samarbejde om rummet og en fælles front mod den terroristsvøbe, som er skabt af de amerikanske og britiske, ulovlige krige i Sydvestasien. Viden om dette nye paradigme, som **EIR-rapporten *Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen*** indfanger det, udgør den gnist, der behøves for at vende frygt og raseri til optimisme og kreativ tænkning, med henblik på at bygge en fremtid for menneskeheden.

Vi har intet valg.

Foto: Præsident Franklin D. Roosevelt udsender sin første 'Fireside Chat' om bankkrisen, fra Det hvide Hus, Washington, D.C., 12. marts, 1933.

POLITISK ORIENTERING den 26. oktober 2016: Obamas eftermæle er død, ødelæggelse og økonomisk ruin

Med formand Tom Gillesberg.

N.B.: Pga. en teknisk fejl er der ingen video denne gang.

Lyd:

Næsten halvdelen af den græske befolkning konfronteres med fattigdom

24. okt., 2016 – Det er officielt: EU har drevet næsten det halve Grækenland ud i fattigdom. Grækenlands officielle statistikkontor, ELSTAT, som opererer efter EU-standarder, rapporterer, at 4.512.000 grækere ud af en befolkning på henved 10 million, nu konfronteres med fattigdom. Dette omfatter 230.774 børn, der konfronteres med ekstrem fattigdom, fordi de lever i husstande uden indkomst, alt imens praktisk talt 40 % (39,9) af landets befolkning lider afsavn mht. essentielle varer og tjenesteydelser.

Omkring 44,4 % af mennesker i alderen 0-17 år, lider afsavn mht. essentielle varer og tjenesteydelser.

Omkring én ud af seks husstande lever i en kondemneringsmoden bygning med læk, fugtighed og andre problemer.

Ifølge undersøgelsen kan denne store del af befolkningen ikke imødekomme finansielle behov inden for mindst tre af de ni følgende varer og tjenesteydelser: Betaling af månedlige regninger (såsom leje, afdrag på lån osv.); mad, hvilket inkluderer kød, fisk eller grøntsager med en tilsvarende værdi hver anden dag; varme; telekommunikation; farvefjernsyn; vaskemaskine; passagerbil; og en uges ferie.

Alt imens den græske arbejdsløshed stadig er over 25 %, så er mange ansatte arbejderes betingelser endnu værre end for dem, der får arbejdsløshedsunderstøttelse. Ifølge en undersøgelse, der blev dækket i *Greek Reporter*, arbejder 126.956 grækere i den private sektor for 100 euro om måneden, brutto, mens 343.760 ansatte får en månedsløn på mellem 100 og 400 euro. Arbejdsløshedsunderstøttelsen er 360 euro om måneden, men de ophører efter et år. Disse arbejder under deltidskontrakter eller roterende kontrakter, hvor de arbejder 2-3 dage om ugen.

Grækenlands højest uddannede sektorer får fattigdomslønninger, hvilket driver dem til at emigrere. Organisationen Endeavor Greece skønner, at 350.000 mennesker forlod landet mellem januar og juni 2016, alt imens Bank of Greece sætter tallet til 427.000. Begge tal er konservative, og nogle kilder sætter tallet til tæt på en million.

Tallet 427.000 er næsten lige så mange som det enorme antal grækere, der emigrerede til USA i de to første årtier af det 19. århundrede, skønsmæssigt 500.000. Men dengang var de fleste af disse emigranter fattige bønder, hvorimod de, der nu forlader landet, har et meget højt uddannelsesniveau. Det skønnes, at de bidrager 12,9 mia. euro årligt til BNP i værtslandene, hovedsagligt Tyskland og Storbritannien. De har

også bidraget med 9,1 mia. euro i skat siden 2008. Disse penge er tabt for Grækenland, der brugte anslået 8 mia. euro til disse menneskers uddannelse. Disse tal gør »højspecialiserede arbejdere« til Grækenlands primære skatte-eksport.

»Som konklusion, og meget indlysende, så forbliver de skabte indtægter inden for vareeksport i Grækenland, mens grækernes erhvervsmæssige aktiviteter i udlandet primært er en fordel for værtslandene, både på kort og lang sigt«, skrev avisen *Naftermporiki*.

Det eneste, der, udover fattigdommen, vokser i Grækenland, er landets statsgæld, der ved udgangen af andet kvartal 2016 nåede op på 315.290 mia. euro, en stigning fra 301.266 mia. euro i samme periode sidste år, ifølge ELSTAT.

Foto: Mange fattige i Grækenland må leve af madrester.